

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๕ ก เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ และตามมาตรา ๒ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยพระราชบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีดังนี้

๑. สัตว์ที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มี ๙ ชนิด ได้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระเจอกเทศ ไก่ เป็ด และห่าน ทั้งนี้ สัตว์ที่เพิ่มเข้ามาใหม่ คือนกกระเจอกเทศ หากต่อมาปรากฏว่ามีสัตว์ชนิดอื่นที่มีการบริโภคเป็นการแพร่หลาย และจำเป็นต้องควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเนื้อสัตว์ ก็ต้องออกกฎหมายกระทรวงกำหนดสัตว์อื่น เป็นสัตว์ภายใต้พระราชบัญญัตินี้เพิ่มเติม

๒. แยกพนักงานตรวจโรค เป็น ๒ ประเภทอย่างชัดเจน ดังนี้

๒.๑ พนักงานตรวจโรคสัตว์ ที่แต่งตั้งโดยผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศ

๒.๒ พนักงานตรวจโรคสัตว์ ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ทั้งนี้ พนักงานตรวจโรคสัตว์ทั้งสองประเภทดังกล่าว มีคุณสมบัติเหมือนกัน คือ

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือ

(๒) บุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และ

(๓) บุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

ทั้งนี้ การกำหนดประเภทและคุณสมบัติของพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ระหว่างพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศ เนื่องจากอาคารโรงฆ่าสัตว์ กับค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ เป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงฆ่าสัตว์ ตั้งอยู่ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ เพื่อจำหน่ายภายในประเทศ ส่วนพนักงานตรวจโรคสำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ เนื่องจากกรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) ในการออกใบรับรองสุขภาพสัตว์หรือสุขภาพสัตว์ (Health Certificate) และอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นหัวหน้าสัตวแพทย์ (Chief Veterinary Officer) ในระหว่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่องค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organisation For Animal Health : OIE) กำหนดและสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจหน้าที่ออกใบรับรองสินค้าอาหารเพื่อการส่งออก

/ ประกอบกับ.....

ประกอบกับเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการส่งออกเนื้อสัตว์ โดยกรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบตั้งแต่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ อาหารสัตว์และวัตถุดิบอันตรายที่ใช้ในฟาร์มเลี้ยงสัตว์และการปศุสัตว์ โรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ จนกระทั่งเป็นสินค้าปศุสัตว์เพื่อการส่งออก และรับรองสินค้าปศุสัตว์เพื่อการส่งออก ดังกล่าว

๓. ควบคุมการฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ และสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์

การฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไม่ใช่การฆ่าสัตว์ สถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ จึงไม่ใช่โรงฆ่าสัตว์ ดังนั้น การฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์และสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์จึงยังเป็นช่องว่างอยู่ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องควบคุมการฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ละสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ เพื่อให้ครอบคลุมทุกห่วงโซ่การผลิตสินค้าปศุสัตว์และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

๔. ควบคุมการขนส่งสัตว์และเนื้อสัตว์

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ออก ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ ควบคุมมาตรฐานการขนส่งสัตว์ และเนื้อสัตว์ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาด หลักสวัสดิภาพสัตว์ และเพื่อให้เนื้อสัตว์มีคุณภาพ ตั้งแต่โรงฆ่าสัตว์ถึงผู้บริโภค ตามหลัก From Farm Fork

๕. ขั้นตอนการขออนุญาตและออกใบอนุญาตแยกเป็น ๒ ขั้นตอน แตกต่างจากเดิม เพื่อเพิ่มความมั่นใจและต้นทุนต่อผู้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาต โดยมีขั้นตอนดังนี้

๕.๑ กำหนดให้มีการอนุมัติแผนงานประกอบกิจการฆ่าสัตว์ก่อน

๕.๒ เมื่อได้รับอนุมัติแผนงานแล้วจึงค่อยก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรแล้วจึงให้คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดตรวจสอบโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ว่าเป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุมัติหรือไม่ หากเป็นไปตามแผนงาน ดังกล่าว คณะกรรมการประจำจังหวัดก็เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้กับผู้ยื่นคำขอ

ทั้งนี้ การกำหนดเป็น ๒ ขั้นตอน คือ การอนุมัติแผนงาน กับการพิจารณาอนุญาตดังกล่าว เป็นการลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการหากก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติแล้ว จะได้รับใบอนุญาตตามที่ขอ

๖. กำหนดอายุของใบอนุญาตน

ใบอนุญาตนประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตน ส่วนใบอนุญาตนเดิมที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้ตลอดไปนั้น อายุลดลงเหลือเพียง ๕ ปี นับแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ การกำหนดอายุใบอนุญาตนให้มีอายุเพียง ๕ ปี เพื่อให้ใบอนุญาตนมีอายุสอดคล้องกับใบอนุญาตนประกอบกิจการโรงงาน และเพื่อให้มีการปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ ให้มีสภาพดีอยู่เสมอ และสามารถปฏิบัติหลักสุขลักษณะในโรงฆ่าสัตว์ได้ เพื่อต่ออายุใบอนุญาตนได้ต่อไป

จากสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่แตกต่างจากเดิมดังกล่าว ยิ่งส่งผลให้ผู้บริโภคได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ปลอดภัย ปลอดภัยสารตกค้าง และปลอดภัย อันเป็นการยกระดับคุณภาพเนื้อสัตว์ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคเนื้อสัตว์ และเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันสินค้าปศุสัตว์ในตลาดโลกอีกทางหนึ่งด้วย

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๘๕ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘
ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)

ผลการลงคะแนนเสียง

04 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559 เวลา 13:42

จำนวนผู้เข้าประชุม	185
เห็นด้วย	176
ไม่เห็นด้วย	2
งดออกเสียง	7

TPV 10 Live

ชมฟรี : กด. จัดทำแอปพลิเคชัน ETC Rapid Report เพื่อใช้รายงานผล

TPV 10 Live

นับใจ ชี้แจงร่างรัฐธรรมนูญชุดใหม่ ขอให้ประชาชนปลื้มวิจารณ์การลง

เหตุผล -หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ

-ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐาน และ

-ไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์

-กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และ

ปรับปรุง

-สร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์

-รวมถึงการฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และ

-เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์**และ**การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

๒๕๓๕

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์**เพื่อ**การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.**๒๕๕๙**

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระทา ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พ.ศ.2559 - ไม่ยกเว้นสัตว์ป่า

(2535 - “สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง)

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมีได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมีได้ชำแหละ (“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมีได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว)

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำหน่าย แยก แลกเปลี่ยน ให้โดย
เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อ
การจำหน่ายด้วย

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตาย
แล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตาม
พระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการ
ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

Ver.เก่า กำหนดในกฎกระทรวง

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

เปลี่ยนชื่อ จาก “ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์”

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

อธิบดีกรมการค้าภายใน

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

อธิบดีกรมควบคุมโรค

อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อธิบดีกรมอนามัย

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

นายกสัตวแพทยสภา

ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน

ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกิน 5 คน

อธิบดีกรมปศุสัตว์ (กรรมการและเลขานุการ)

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายใน

พระราชบัญญัตินี้

ให้ความเห็นชอบ พวจ.ประกาศกำหนด
สถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
นอกโรงฆ่าสัตว์ (ม.39)

กฎกระทรวงตาม ม.๑๔ (๑) กำหนดชนิดของสัตว์

(๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

- พนักงานตรวจโรค
- เก็บอาการ

(๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละ และตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามถูกลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวมหรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และถูกลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียนและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

คุณสมบัติตาม ม.30

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข

ให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

หลัก equivalent ของ WTO

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การขอใบอนุญาต

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

การขนส่งสัตว์

แจ้งการฆ่าสัตว์

ตรวจโรค + รับรอง

ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์

การขนส่งเนื้อสัตว์

การจำหน่ายเนื้อสัตว์

การเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ขอเลิก

หมดอายุ

เพิกถอน

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อ **นายทะเบียน** พร้อมด้วย **แผนงาน** การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย
- (๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
- (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการ
ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และให้
ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต

คณะกรรมการประจำจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ประธานกรรมการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ท้องถิ่นจังหวัด

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด

อุตสาหกรรมจังหวัด

ผู้แทนหอการค้าจังหวัด

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต

นายทะเบียน(ปลุสัตว์จังหวัด)

กรรมการและเลขานุการ

ประกาศกรมปลุสัตว์
25 พ.ย. 2559

ขั้นตอนการขอใบอนุญาต

ม.16 เอกสารขออนุญาต

ได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่า **ถูกต้องครบถ้วน**ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม ม.๑๕ แล้ว

นายทะเบียน

ม.15 กฎกระทรวง การออกใบอนุญาต

ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

นายทะเบียน

คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม ม.๑๕

คณะกรรมการฯ
สี่สิบห้าวัน

คณะกรรมการฯ(นายทะเบียน) แจ้งผู้ขอใบอนุญาต

ดำเนินการก่อสร้างฯ เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้
คณะกรรมการประจำจังหวัด (นายทะเบียน เป็น เลขฯ)

ผู้ขออนุญาต

ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างเป็นไปตาม
แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบ

คณะกรรมการฯ

เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการฯ

ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต

ผู้อนุญาต
สามสิบวัน

ผู้อนุญาต > แจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการ จว. > แจ้งนายทะเบียน

นายทะเบียน แจ้งผู้ขออนุญาต

ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน
30 วัน

ผู้ขออนุญาต

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

25 พฤศจิกายน 2564

กรณีคำถาม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สร้างโรงฆ่าสัตว์เพื่อให้เอกชนมารับสัมปทานเพื่อประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ..... ใครเป็นผู้ขอใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ?

นิติกร สกม.(กรมปศุสัตว์) ยืนยันว่า

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น=เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ ต้องเป็นผู้ขอใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และเป็นผู้ถือครองใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์
(= ไม่ใช่เอกชนที่รับสัมปทานดำเนินกิจการ)

เช่น กรณี กรุงเทพมหานคร สร้างโรงฆ่าสัตว์ ให้เอกชนเช่าสัมปทาน กทม.ต้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์

นางสาวภาวนา วันสูงเนิน - นิติกร
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการปศุสัตว์
โทรศัพท์ 0-2653-4444 ต่อ 1415

ใบอนุญาต

- ใบอนุญาตให้มีอายุ 5 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
- ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน
- การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาต
- โอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต
- ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย แจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย
- ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน 30 วัน
- มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง
- คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน

เลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์

สิ้นอายุ/มิได้รับการต่ออายุ/เพิกถอน

ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่า 60 วันก่อนเลิกประกอบกิจการ

ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด (เพิกถอน 30 วัน)

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน 30 วัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่น
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

แยก พนักงานเจ้าหน้าที่ และ พนักงานท้องถิ่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือ
อธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้
(“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือ
ราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์)

มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรง
ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เว้นแต่
โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจ
โรคสัตว์
การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพ
การสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษอบรมด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจ
เนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสอง
ประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่
ภายในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการ
ส่งออกด้วย

(จะ)แยกชนิด รพส.ตามกฎกระทรวง ม.14

ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

อธิบดีกรมปศุสัตว์

แต่งตั้งจากบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในสาขาการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อกรมปศุสัตว์ประกาศขึ้นทะเบียนแล้ว อปท. ต้องแต่งตั้งใหม่จากรายชื่อที่ขึ้นทะเบียน

เท่านั้น

ขั้นตอนการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น

ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์

เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์

พนักงานท้องถิ่น

นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์
ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ผู้ที่เสียอากร

↓

ตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่า **ตรวจเนื้อสัตว์หลังฆ่า (?)**

- ตั้งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้
- แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อคืนเงินอากร
- พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
(ในฐานะเจ้าของสัตว์ - อ้างอิง นิตินกร สกม. และ สพส.)

↓

**รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีกำหนด**

ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจ
โรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็น
เนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

↓

พนักงานตรวจโรคสัตว์

พนักงานตรวจโรคสัตว์

อากร

ม.42 การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ม.43 อากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง >>> ใครเก็บค่าอากร ???

ม. ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒

ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่าย

-ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ฉบับเดิม ห้ามครอบครอง เท่านั้น

-ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

-ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พวจ.จะประกาศ ฆ่านอก รพศ. ต้องให้ คณะกรรมการ(ปลัด กษ.)เห็นชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ **คณะกรรมการ** อาจประกาศกำหนดสถานที่ ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว

-เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้อง **เสียค่าธรรมเนียม** การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง 40 (จ่ายให้ใคร)

-จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมีชีวิตชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ

การนำเข้า เนื้อสัตว์/ซากสัตว์จากต่างประเทศ ต้องได้รับการรับรองจากพนักงานตรวจโรคท้องถิ่นก่อน
ชำแหละ / จำหน่าย

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้

-ผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ

(๗) ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

-สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการมาสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราว เนื่องจากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

-ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทนโดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

-ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

- ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่ง**พักใช้**ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง ครั้งละไม่เกิน 30 วัน
- ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่ง**เพิกถอน**ใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 45 อีกภายในหนึ่งปี
- ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 46 ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือ**เตือน**ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีความหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกช่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีความหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๓) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายอาญา
เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

- (๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๒) รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
- (๓) สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
  - (ก) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) นิติกร
- (๔) สำนักกฎหมาย
  - (ก) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
  - (ข) นิติกร
- (๕) สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
  - (ก) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
- (๖) กองสารวัตรและกักกัน
  - (ก) ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน

- (ข) นายสัตวแพทย์
- (ค) สัตวแพทย์
- (ง) นักวิชาการสัตวบาล
- (จ) นิติกร
- (๗) ด่านกักกันสัตว์
  - (ก) หัวหน้าด่าน
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๘) กองควบคุมอาหารและยาสัตว์
  - (ก) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหารและยาสัตว์
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
  - (ฉ) นิติกร
- (๙) สำนักงานปศุสัตว์เขต
  - (ก) ปศุสัตว์เขต
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
  - (ฉ) นิติกร
- (๑๐) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
  - (ก) ปศุสัตว์จังหวัด
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๑๑) สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ
  - (ก) ปศุสัตว์อำเภอ

- (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๑๒) สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร
- (ก) ปศุสัตว์กรุงเทพมหานคร
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๑๓) สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ ๑ - ๑๔
- (ก) ปศุสัตว์พื้นที่
  - (ข) นายสัตวแพทย์
  - (ค) สัตวแพทย์
  - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
  - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๘) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๓) มีอำนาจปฏิบัติการตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๗) (๙) (๑๐) และ (๑๑) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๙) มีอำนาจปฏิบัติการตลอดทุกพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๑๐) และ (๑๑) ด้วย

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑๒) และ (๑๓) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๑๒) มีอำนาจปฏิบัติการตลอดทุกพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑๓) ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

อภิัย สุทธิสังข์
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๘) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๓) มีอำนาจปฏิบัติการตามมาตรา ๓๑ และ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ม.31 การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๗) (๘) (๑๐) และ (๑๑) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๘) มีอำนาจปฏิบัติการตลอดทุกพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๑๐) และ (๑๑) ด้วย

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑๒) และ (๑๓) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๑๒) มีอำนาจปฏิบัติการตลอดทุกพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๑๓) ด้วย

3(1) อธิบดี

3(2) รองอธิบดี

3(3) สพส.

3(4) สกม.

3(5) สคบ.

3(6) กสก

3(7) ด้านกักสัตว์

3(8) อยส.

3(9) ปศข.

3(10) ปศจ.

3(11) ปศอ.

3(12-13) กทม.

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์

เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ แต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

(๒) ปศุสัตว์กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ภายในเขตพื้นที่

กรุงเทพมหานคร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

อภัย สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑๐) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(ก) ปศุสัตว์จังหวัด

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล

(๑๑) สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

(ก) ปศุสัตว์อำเภอ

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล

(๙) สำนักงานปศุสัตว์เขต

(ก) ปศุสัตว์เขต

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล

(ฉ) นิติกร

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๗) (๙) (๑๐) และ (๑๑) มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๙) มีอำนาจปฏิบัติการตลอดทุกพื้นที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ (๑๐) และ (๑๑) ด้วย

(๓) สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

(ก) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(จ) นิติกร

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๓ (๓) มีอำนาจปฏิบัติการตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นและเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ **เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง**

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

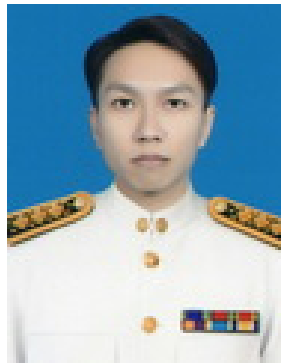
(ต่อ)

มาตรา ๓๒ ผู้ที่เสียอาการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยัง
โรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

ติดต่อสอบถาม

น.สพ. สมชวน รัตนมังคลานนท์

-ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรอง
มาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์
-ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าและ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

นายนภัทรพี พิชยเมธพนธ์ - นิตกรปฏิบัติการ
กลุ่มคดี 2

โทรศัพท์ 0-2653-4444 ต่อ 1414-1415

นายประสิทธิ์ เกษตะระ - นิตกรชำนาญการ
หัวหน้ากลุ่มคดี 2

โทรศัพท์ 0-2653-4444 ต่อ 1414-1415

มาตรา ๖๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การฝึกอบรม หลักสูตร

“พนักงานตรวจเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ในโรงงาน”

วันที่ 24 - 26 ตุลาคม 2559 ณ โรงแรมเอเชีย พัทยา จ.ชลบุรี

น.ส. สมชาย รัตนกิจจานนท์
ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

